

OKO 6

62. ročník krajské soutěžní
přehlídky amatérských divadel

středa 26. 3. 2025
cena: 10 Kč

DNES HRAJEME:

VČEREJŠÍ PŘEDSTAVENÍ:

OKEM poroty:

hodnotí Jiří Juráš

ZVUKOVÁ BÁSEŇ O ZEMI A LIDECH / ZeMěTep Třebíč

Poslední své recenze jsem zahajoval podivem nad délkou historie mnou právě reflektovaných souborů. Dnes k tomu připojím respekt k 62 ročníkům samotného festivalu TDJ. Proč moje odbočka... Domnívám se, že je velice pravděpodobné, že vůbec poprvé v celé úctyhodné historii vstoupilo na festivalová prkna užití fenoménu rituálu jako základního inscenačního principu. Ale popořádku.

Třebíčský soubor je, dle jeho vlastních informací, „směsicí různých profesí, věku a pohlaví, které spojuje zejména humor, láska k přírodě, zájem o hudbu a tanec“. I rozhodli se tito lidé reagovat na současný nepřehledný, až znejišťující stav světa vůkol a vyslat o něm nějakou

zprávu. K vyjádření svého názoru, svě-tavidění, sáhli po dalším komunikačním fenoménu, a to divadle. Propojili ty aktivity, jimiž se dosud zabývali a které jsou jim vlastní, s pro ně novým světem komunikačních možností, jenž se souhrnně

Ohlasy z foyer

- ★ Hodně se mi líbily ty bubny.
- ★ Bylo to něco úplně jiného, ale bylo to osvěžující.
- ★ Velice zajímavé zpracování.

nazývá divadlo. A to právě z elementárnějších prostředků rituálu vzešlo, jak si lidstvo už nějaký ten čas vysvětluje. Cesta od prapřírodních, přirozených lidských aktivit k již staletými sofistikovanému systému divadla s sebou samozřejmě nějaké to úskalí skýtá.

Do dění včerejší inscenace nás přivedl v podstatě činoherně pojatý, Čapkovu Tulákovu ze Života hmyzu nepříliš vzdálený třeba bratranec. V odpadcích našel knihu a v té příběh, který nám předestřel, tedy vcelku frekventovaný to způsob rozžití inscenace. Pak se již, po stvoření světa Bohem, až do závěru inscenační princip zcela proměnil. Zpráva, kterou lze vnímat jako apel, kam že se to lidstvo ubírá, je přenášena pomocí rytmických, tanečně pohybových skupinových výstupů. Jsou to vlastně časově mohutnější obrazové plochy. Je ve svém celku srozumitelná. Ale...

Abstraktnější, symbolický rámec způsobu výpovědi inscenátorům s sebou přináší nutnost pečlivé volby zvolených prostředků. Ať už jde o práci se samotnou postavou personifikovaného Zla až po čitelnost poslední rekvizity či detailů jednotlivých kostýmů. Menší zkušenost tvůrců (podle mě teda) způsobila okamžiky, kdy byla významová srozumitelnost často tříštěna či rozmlžována protiřečícími si divadelními prostředky či znaky. V některých případech, jak jsme se při „lektorování“ dozvěděli, šlo o snahu přirozeně hru doplnit, obohatit, ale výsledný efekt byl spíše zavádějící od původního úmyslu, tvůrci mi snad odpustí, plevelný. Konkrétně tím mám na mysli například rozvíjení linky bezdomovectví úvodní postavy. Tady jsme se opět dostali k tomu, že divadlo je již organizovaný systém, naschvál užiji až hnusný termín konglomerát znaků a z něho vyplývajících významů, navzájem na sebe působících a ovlivňujících se. K čistě a do jisté míry podvědomé touze po vyjádření najednou přistupuje nutnost jednoznačné záměrnosti. To v sobě přináší opětovné propojení postupů rituálu a divadla, byť jsou si tak vývojově blízké.

Účinu představení výrazně napomohly užité nástroje, některé (nebo snad všechny) vyráběné v zázemí souboru, kterým však až zamračeně sekundoval průmyslově moderní stojan na mikrofon. Od prapřírodního Boha se mi díky volbě prvků a doplňků kostýmu nedařilo odpárat antickou civilizaci. Ale ať nepoukazuji jenom na nečistoty požívání výtvarných znaků. Představení k nám hlavně promlouvalo skupinovými rytmicko-pohybovými výstupy.

Altánův výkřik!

*Ať nám Země dlouho tepe,
děkuji vám, ZeMěTepe!*

V této rovině si byli protagonisté výrazně jistější a zcela úspěšně na nás přenášeli energii svého sdělení. Tuto okolnost částečně narušovalo prostorové začlenění do kukátkové dispozice třeštského sálu. S kolegy jsme se po představení v našem lektoráři (rozuměj – tam kde porotci pijou kafe a tak, podle vzoru letišť) naprosto shodli na tom, že nejlépe by představení rozkvétalo někde venku, s přírodou nejen za zády, mihotání ohňů nevyjímaje.

OKEM poroty:

hodnotí Alena Zemančíková

PŘEPLNĚNÉ PRÁZDNO / MonAmour, Mnich

Divadlo jednoho herce nemusí být vždycky monodrama, třeba loutkáři dokážou jedněma hereckýma rukama obsloužit docela početný dramatický personál. Tragikomedie Přeplněné prázdno ale monodramatem je. Partnerem jediné herečky je totiž ona sama, tématem hry je její vnitřní stav. Všechny další postavy, které buď rozehraje, nebo o nich jen vypráví, jsou nám předkládány výhradně tak, jak je vidí ona. A to, oč se hraje, je otázka, jak ona, Mirka, dokáže nebo nedokáže svoji osobnost srovnat s vnějším světem a jeho aktéry.

Mirka to se sebou nemá úplně snadné, je až chorobně introvertní, písmena jí před očima skáčou, zatímco čísla ji naopak poslouchají. Její zálibou je sběratelství, ale sbírá věci bez hlubšího zájmu, jen pro „samoshromažďování“, což se projeví tehdy, když se ukáže, že si za dobu, kdy navštěvuje lékařské ordinace, udělala i pěknou sbírku pilulek. Není tohle už diagnóza? Mirka se nám představuje v prostředí, v němž je plno krabic popsaných jako před stěhováním, ale o stěhování nevíme zatím nic, zatím se dozvídáme o tom, co se Mirce kdy v životě nepovedlo.

Od chvíle, kdy začne jít o stěhování a o byt, který má Mirka opustit, začne být celá věc

mnohem dramatičtější, konečně známe její situaci, už není jen ukřivděná nebo, řekněme, psychicky křehká, už je skutečně ohrožená.

Monika Nováková hraje Mirku v první části s nadměrnou dávkou lítosti, vlastně nám nikdy neukáže tu divnou Mirku, jen nám o ní posmutněle vypráví. Docela účinně jí slouží plyšový medvěd, se kterým zachází jako s jediným partnerem, který jí zbyl, a neškodilo by, kdyby, jak už to mezi partnery bývá, mu adresovala nejen své stížnosti a lásku, ale někdy třeba i svou zlost nebo ztrátu sebeovládání.

V monodramatu mají svůj smysl promluvy za jiné postavy ve chvílích, kdy se s nimi Monika potřebuje vypořádat (lhostejní psychiatři, necitelní spolužáci, deptající učitelka, nový majitel domu), nepatří do něj ale převleky, jak se to děje v případě matky. Tu samozřejmě může zastupovat zástěra, ale ve funkci předmětu, jehož prostřednictvím se Mirka vypořádává s matčiným neblahým rozhodnutím ohledně prodeje domu – tedy i s dávkou zoufalství nebo zlosti. Mirka se prostě cítí na světě se svým problémem sama, a v tom monodrama spočívá.

Monika Nováková je zkušenou herečkou s charismatem, dokáže dostat publikum na svou stranu. Její herecká výbava by jí umožnila ukázat na jevišti i odvrácené vlastnosti její postavy, její třeba i zoufalé nebo vyšinuté činy: každé jednání má na jevišti větší výpovědní sílu než vyprávění. Režisérka a spoluautorka Bety Minářů

Ohlasy z foyer

- ★ Byl to trošku jiný šálek kávy, než jsme zvyklí, ale bylo to velice zajímavé.
- ★ Po většinu hry jsem soucítila s Mirkou.
- ★ Jak zahrála toho mutujícího spolužáka – ten její/jeho hlas mě dostal, to jsem zírala.

Altánův výkřik!

*Ted' vlastně nemám v hlavě vůbec jasno,
možná za to může přeplněné prázdno.*

má v reprízách za úkol pomoci herečce k většímu nadhledu nad postavou a tím i k odvaze jít hlouběji pod povrch životního outsiderství v ženské podobě.

Mirčin příběh se v každém případě publika dotýká, jsou v něm obsaženy momenty, které snad každý zažil alespoň zprostředkovaně, a ztráta střechy nad hlavou patří k největším katastrofám naší současnosti. Tragikomedie Přeplněné prázdno má silné téma, které si zaslouží být rozehráno až na dřevě. V komické i tragické poloze hereckého výkonu.

DIVADELNÍK.CZ

Kukátko do světa amatérského divadla

Aktuality – Rozhovory – Speciální rubriky

www.divadelnik.cz

redakce@divadelnik.cz

Sledujte nás i na Facebooku — [@divadelnikcz](https://www.facebook.com/divadelnikcz)

Vlad'ka Kodousková: Z TDJ jsem nadšená. Moc se mi líbí přátelská atmosféra, která tady panuje

Na letošní TDJ ročník přijela vzácná, ale velmi milá návštěva.

Je jí předsedkyně Svazu českých divadelních ochotníků (SČDO) Vlad'ka Kodousková.

Milá Vlad'ko, mohla bys nám prosím krátce představit SČDO? Mám pocit, že mnohým, zejména mladším divadelníkům je tato instituce jaksi trochu vzdálená.

Svaz českých divadelních ochotníků mimo jiné zaštiťuje veškeré oblastní postupové přehlídky s možností postupu na Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou. Kromě toho má pod svou záštitou i další národní přehlídky, Divadlo jednoho herce v Kaznějově, Pohárek monologů a dialogů, ten je ve Velké Bystrici u Olomouce, Kandrásěk, což je vlastně obdoba Pohárku, tedy také monology a dialogy, ale je to pro děti a mládež do 18 let. Tato přehlídka se poslední dva roky koná v Neratovicích, dříve probíhala v Brandýse nad Labem. No a ještě národní přehlídka jednoaktovek v Holicích, a ta se střídá právě s divadlem jednoho herce. Divadlo jednoho herce a jednoaktovky jsou tedy bienále.

Svaz ale není jen organizátorem přehlídek, je také organizací, jejímž cílem je nejen propojit amatérské divadelníky z celé republiky, ale pomoci jim navázat kontakty i v jejich regionu. Jsou oblasti, kde se nám to daří, zrovna Vysočina však zůstává trochu mimo dění. Což nás mrzí. Přitom stát se členem není vůbec složité, a navíc stanovy umožňují

i kolektivní členství. To znamená, že členem se může stát jak osoba, tak i celý soubor. Členství v SČDO mimo jiné přináší i možnost oceňování zasloužilých (a tím nemyslím jen věkem!) členů svazovými vyznamenáními, jako jsou Zlatý odznak SČDO, Čestné uznání V. K. Klicpery, Zlatý Harlekýn a ocenění nejvyšší, a tím je Zlatý odznak J. K. Tyla, kdy výstavu oceněných v daném roce můžete každý rok vidět ve foyer Jiráskova divadla při festivalu Jiráskův Hronov. Pokud by některé přítomné soubory členství zajímalo, mohou si podrobnosti najít na webu www.scdo.cz.

Jsme opravdu moc rádi, že jsi k nám zavítala. Co říkáš na třeštskou přehlídku? Jaké jsou tvoje první dojmy po třetím dnu trvání přehlídky?

Musím říct, že jsem nadšená. Za prvé se mi tady moc líbí ta přátelská atmosféra, která tady panuje. Sama vím, co obnáší být pořadatelem, a znám i ostatní, kteří někdy mají až oči navrch hlavy a lítají sem a tam. Kdežto tady mi přijde taková pohoda (*daří se nám to maskovat – pozn. redakce*). Ale myslím si, že ta pohoda je dána hlavně tím, jak je ta přehlídka uspořádána. Je jednou z mála přehlídek, které trvají celý týden. Tím pádem se nehraje dopoledne, v poledne, odpoledne a večer. Má to samozřejmě své výhody

Svaz českých divadelních ochotníků

podporuje a propaguje
organizuje vzdělávací
poskytuje odborné info
vyhlašuje národní př
divadelních soubor
herce jedn

i úskalí. Konkrétně třeba pro mě, jako pro diváka, který je zdaleka. Ráda bych viděla víc divadelních představení, ale chápu, že je to především kvůli divákům. A to oceňuji,

protože jedním z úkolů pořadatele by mělo být i zajistit hrajícím souborům diváky. Protože pokud se tam krčí jen porota a pár jezdinců, tak se hraje hrozně špatně. Opravdu

Kdo je Vlad'ka Kodoušková?

Režisérka, herečka, vedoucí souboru DS Vojan Desná – Mladá Haluz, absolventka Školy základů činoherní režie SČDO 2014–2016 pod vedením Františka Zborníka a Petry Kohoutové, předsedkyně SČDO, členka odborné rady NIPOS-ARTAMA a přípravného výboru Krakonošova divadelního podzimu Vysoké nad Jizerou. Dříve pracovala jako redaktorka Tanvaldského zpravodaje, nyní v důchodu. Od roku 2004 působí v souboru Vojan Desná, později v odnoži souboru Vojan Desná – Mladá haluz. Několikrát přitom hostovala i v blízkých souborech E. F. Burian Tanvald, J. K. Tyl Josefův Důl a L. S. D. Lučany. Věnovala se také divadelní práci s dětmi a studenty v souboru Strčprstkrzkrk z Tanvaldu.

(zdroj: *amaterskedivadlo.cz*)

si moc vážím toho, že i přes organizační, ale finanční úskalí, které je jistě v dnešní době nezanedbatelné, se vám daří tento zavedený a vlastně dobře fungující model udržet.

Děkujeme. A když už jsi naším hostem, tak by nás i zajímalo, čemu se v současné době věnuješ, protože víme, že ty sama jsi aktivní divadelnice. Co je třeba nového u vás v souboru?

Po dvou vážnějších kusech teď máme za sebou čerstvou premiéru inscenace Mezi nebem a zemí. Dopadla dobře, ale sám víš, jak je to s premiérami. Ty bývají úspěšné, ale pak je na tom ještě práce jako na kostele. Ale já doufám, že se ještě vypracujeme. Mám tam spoustu nováčků, ale ta práce mě hrozně baví a důležité je, že jsme takto získali nové

herce a rozšířil se tím i počet členů našeho souboru. Náš soubor pořádá také už druhým rokem regionální přehlídku zmíněného Pohárku a Kandrdásku. Loňský první ročník byl velice úspěšný. Ti, co od nás postoupili na národní přehlídky, se tam velice dobře umístili, takže na to jsem pyšná.

Jistě si to zasloužíš! Děkuji ti za rozhovor a přeji za nás za všechny z Třešťského divadelního jara do další divadelní činnosti hodně zdaru.

Moc děkuji a já vám přeji, ať vám to tady pořád šlape tak, jak jsem stačila poznat za ty tři dny a věřím tomu, že ještě poznám.

*Rozhovor připravil
Vladimír Altán Mátl*

www.facebook.com/trestskedivadelnijaro.cz

OKO zaostřuje na:

DS Třeštica při ZŠ Třešť

Divadelní soubor pracuje při ZŠ již řadu let. Vznikl jako spolupráce mezi dvěma učiteli, kteří připravovali se svými třídami vánoční literárně dramatická pásma, která se časem přetvořila v opravdová divadelní představení. Členy už nejsou pouze žáci dvou tříd, ale soubor spolupracuje i s dalšími dětmi. Tvoří jej herci a pěvecký sbor, celkem kolem šedesáti dětí. Vybírají si většinou televizní pohádky, které upravují tak, aby se dětem dobře hrály. V pohádkách mají písničky s vlastním textem i hudbou. Premiéru mívají v předvánočním týdnu, kdy celkem pro školu a rodiče hrají devět představení. Malým zádrhelem je fakt, že do šestých tříd přijdou nové děti, začnou s nimi učitelé pracovat a po čtyřech letech odchází a musí se začínat zase znovu. Někteří bývalí žáci však chtějí spolupracovat se souborem i po svém odchodu ze školy, a právě proto letos uvádí soubor rovnou dvě hry.

OKO představuje hru:

Strach má velké oči

1.

**Divadelní soubor Třeštica při ZŠ Třešť / autor: Jaroslav Pacovský
pohádka / 65 minut bez přestávky / NESOUTĚŽNĚ**

Už jste někdy jedli račí nebo želví polívku? Pokud ne, nevádí. Podívejte se dnes s námi na pohádku, ve které ji mládenčům, kteří se vydali do začarovaného lesa osvobodit zajatou dívku, uvaří bába Magi... Jak to všechno dopadne, zda vysvobodí zamilovaný dřevorubec Filip svou Lesněnku z moci čarodějné báby, vám zatím prozradit nemůžeme. Scénář televizní pohádky z roku 1980 byl upraven pro potřeby dětského divadla a doplněn o písničky s vlastními texty i hudbou.

Dívčí válka

2.

**Divadelní soubor Třeštica při ZŠ Třešť / autor: F. R. Čech
komedie / 60 minut bez přestávky / NESOUTĚŽNĚ**

Jiráskovy Staré pověsti české, povinná četba všech českých dítek školou povinných! Takže každý z nás jistě alespoň něco málo tuší o životě našich dávných předků a jistě také o jedné z těch dávných událostí, jakou byla Dívčí válka. Vězte však, že ne všechno, co Jirásek napsal a ve školách nás učili, musí být pravda! Tato hra je důkazem. Úsměvná parodie na známou pověst o dívčí válce. Divadelní předloha F. R. Čecha byla přepracována tak, aby vyhovovala potřebám herců ve věku 14 až 19 let, a je doplněna písničkami s vlastními texty i hudbou.

OKO zaostřuje na:

NaKop Tyjátr Jihlava

3.

Vznikl v roce 2000 jako pokračování souboru Psychiatrické léčebny v Jihlavě. Jeho domovská scéna se nachází v divadle Na Kopečku v areálu Psychiatrické nemocnice Jihlava. Soubor se zaměřuje na divadlo pro děti i dospělé a s některými inscenacemi se dostal i na národní přehlídky. Nejvíce s nimi spolupracovali režiséři Michal Junášek a Petr Soumar. V současnosti režii souboru převzal Petr Kopl, a to jak v pohádce, tak v nové hře Sherlock Holmes: Skandál v Čechách. V souboru působí přibližně 10 členů, přičemž do nové inscenace byli osloveni i kolegové z jiných souborů. Z inscenací, které v minulosti soubor uvedl, lze namátkou vybrat například Hřbitov slonů, Šampionky nebo pohádku O perníkové chaloupce aneb Jenom jako!.

OKO představuje hru:

Sherlock Holmes: Skandál v Čechách

**NaKop
Tyjátr
Jihlava**

**NaKop Tyjátr Jihlava / autor: Arthur Conan Doyle
detektivní komedie / 90 minut bez přestávky**

Divadelní představení inspirované povídkami sira Arthura Conana Doyle, autora legendárního detektiva Sherlocka Holmesa. Hra vychází z první povídky, ve které tento geniální detektiv poprvé spatřil světlo světa na stránkách časopisu Strand Magazine.

Podarí se Sherlocku Holmesovi vyřešit záhadný problém českého krále a zabránit tak hrozícímu skandálu? V tomto případě to začíná vypadat, že Sherlock trestuhodně podcenil ženskou sílu, rafinovanost a inteligenci. Navíc řešit hrozící skandál a zároveň případ s téměř hororovou zápletkou, to by mohlo být nad jeho síly.

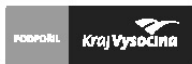
Na co se můžete těšit zítra?

27. 3. v 9.00 hod. **Tajemství obrazu**
hraje DS Jana Lišky při TJ Sokol Třešť
27. 3. v 15.00 hod. **Na správné adrese**
hraje Divadelní soubor Jiřího Voskovce ze Sázavy
27. 3. v 19.30 hod. **Velká vteřina**
hraje DS Jana Lišky při TJ Sokol Třešť
- Přestávka*
Bouřka
hraje DS Jana Lišky při TJ Sokol Třešť

Sponzoři a partneři Třešťského divadelního jara 2025

Město Třešť

Mediační partneři:

Partneři festivalu:

Vydalo: Město Třešť / **Redakce a tisk:** TIC Třešť / **Sazba a grafika:** Michaela Padrtová
Foto: archivy zúčastněných souborů, Město Třešť a Martin Čáp